

Korte studies in Mattheüs (34)

De Heerser in Israël (4)

'Want uit u zal de Leidsman voortkomen, Die Mijn volk Israël weiden zal.' (Mat. 4:6).

Zoals ik in de vorige studies heb proberen te laten zien, is het Mattheüs en niet de overpriesters en schriftgeleerden, die deze tekst citeerde. Mattheüs zegt dat deze Heerser Zijn volk Israël weiden zal.

Weiden is het werk van een herder. Zo wil Mattheüs de geboren Messias afschilderen. Dát wil hij met deze woorden aan ons overbrengen. Het beeld van een herder gebruikt Mattheüs vaker voor het werk van de Heere. Bij één gelegenheid beschrijft Mattheüs dat de Heere Jezus de menigten zag en Hij innerlijk met ontferming over hen bewogen werd. Ongetwijfeld zal de Heere zo vaker zijn blik hebben laten gaan over de scharen die hem volgden. Ze waren vermoeid en verstrooid. En erger nog: zij hadden geen herder.

'Toen Hij de menigten zag, was Hij innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, zoals schapen die geen herder hebben.' (Mat. 9:26).

Als schapen zonder enige leiding van de herder doolde Zijn eigen volk rond. De weg naar de schaapskooi konden zij niet meer vinden. Blatend van vermoeidheid en verspreid zonder enige troost en leiding aan elkaar te kunnen geven doolden zij rond.

Natuurlijk is dit een beeld. De mensen worden vergeleken met de schapen die de weg naar huis niet meer konden vinden. De betekenis is dat de mensen in Israël zonder enige geestelijke leiding waren. Daarom zegt de Heere tegen Zijn discipelen weer in een andere beeldspraak:

'De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt.' (Mat. 9:28).

Die arbeiders moesten het volk onderwijzen. Zij moesten de rol van herder op zich nemen om het volk van God te leiden in de grazige weiden van Gods Woord en de veilige verblijfplaats onder Zijn vleugelen.

Maar nu, ook in de tijd van de geboorte van de Heere Jezus was het volk zonder herder. Daarom houden de woorden *'Die Mijn volk Israël weiden zal'* niet alleen een rijke belofte in van de komende Messias, maar tegelijkertijd een scherpe aanklacht tegen Herodes die naar de geboorteplaats van Jezus vroeg en de overpriesters en schriftgeleerden die het antwoord op die vraag gaven.

Hij die zich tooide met de naam koning der Joden, Herodes, en zij die meenden de wet aan het volk uit te leggen, de overpriesters en schriftgeleerden, zouden de herders moeten zijn. Maar ook over dat slag 'herders' heeft Micha wat te zeggen.

'Luister toch, hoofden van Jakob en leiders van het huis van Israël, behoort u niet het recht te kennen? Zij haten het goede en hebben het kwade lief, zij stropen hun huid van hen af en hun

vlees van hun beenderen. Ja, zij zijn het die die het vlees van Mijn volk eten, hun huid van hen afstropen, hun beenderen breken, ze uiteenleggen als in een pot, als vlees midden in een ketel. (Mic. 3:1-3).

Ook hier is sprake van beeldende taal. In plaats van dat deze leiders de schapen leidden in de schaapskooi van de Heere, vermoordden ze hen. Ze slachtten de schapen en bereidden het om hun vlees te eten. Zij zijn de slechte herders van Ezechiël 34.¹

Dáárom citeert Mattheüs Micha 5:1 in combinatie met vers 3. De tijd is aangebroken dat de Heere de belofte van de Herder inlost.

'Want zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal Zelf naar Mijn schapen vragen en naar ze op zoek gaan. Zoals een herder op zoek gaat naar zijn kudde op de dag dat hij te midden van zijn verspreide kudde is, zo zal Ik op zoek gaan naar Mijn schapen. Ik zal ze redden uit alle plaatsen waarheen ze verspreid zijn op de dag van wolken en donkerheid. Ik zal ze uitleiden uit de volken, ze bijeenbrengen uit de landen en ze brengen naar hun land. Ik zal ze weiden op de bergen van Israël, bij de waterstromen en in alle bewoonbare plaatsen van het land. In goede weide zal Ik ze weiden en op de hoge bergen van Israël zal hun weideplaats zijn en ze zullen grazen in de voortreffelijkste weide op de bergen van Israël. Ik zal Zelf Mijn schapen weiden en Ik zal ze Zelf doen neerliggen, spreekt de HEERE. Het verlorene zal Ik zoeken, het afgedwaalde zal Ik terugbrengen, het gebrokene zal Ik verbinden, en het zieke zal Ik versterken, maar het welgedane en het sterke zal Ik wegvagen. Ik zal ze weiden met recht.' (Eze. 34:11-16).

We kunnen er in één moeite doorlezen in vers 23.

'Ik zal over hen één Herder doen opstaan en Die zal ze weiden: Mijn knecht David. Hij zal ze weiden en Hij zal een Herder voor hen zijn. En Ik de HEERE, zal een God voor ze zijn, en Mijn knecht David zal Vorst zijn in hun midden. Ik, de HEERE, heb het gesproken. Ik zal een verbond van vrede met ze sluiten en de wilde dieren uit het land wegdoen. Ze zullen onbezorgd wonen in de woestijn en slapen in de wouden.' (Eze. 34:23-25).

Zie je hier de connectie tussen het verbond dat God met hen maakt en het onbezorgd wonen?² Er zullen geen wilde beesten meer zijn om de schapen geweld aan te doen. Dit is natuurlijk allemaal beeldspraak om aan te tonen dat de Heere een rijk van vrede voor Zijn volk op zal richten en dat Hij in het midden van hen zal zijn.

Ook dit alles ligt besloten in de woorden en de bedoeling van Mattheüs.

'Die Mijn volk Israël weiden zal.'

Het antwoord op de vraag van Herodes buigt hij om naar een belofte van hoop voor de arme schapen van het verdrukte volk.

¹ Lees Ezechiël 34:1-10

² Lees nog even terug in Micha 5:3